

Oikealla oli notko. Herrat painuivat sinne Dustyn pikakiväärin rätistessä.

Aavikon korkeajännitys

Sotasarja

Semic Press. Mv, n. A 5. 12 nr/v.
66 sivua. Mk 3,40/38,-. Englanti.

Heikkoa piirrostyötä, viivankäyttö on varmaa mutta niukkaa, henkilöt ovat vaikeasti toisistaan erotettavia, taustat olemattomat, kuvakulmat ovat monotonisia, sivun taikka aukeaman kokonaisuudeksi liittävä sommittelu ei ole.

Tarinat ja sisältö keskitasoista heikompaa, juonitarinat kaavamaisia mutta kylläkin yksinkertaisen selkeästi eteneviä, kieli on puhekieltä ja paikoin huolimattonta, kupliin mahtuisi enemmän tekstiä.

Sotiminen pääasia, tarinoissa ei ole dokumenttia mutta epätodennäköisiä käänteitä sitäkin enemmän, selvää brittipaatosta ja saksalaisvihaa tietenkin, itsenäistä ajattelua arvostetaan kaikkien kliseiden keskellä.

Agentti korkeajännitys

Sotasarja

Semic Press. Mv, n. A 5. 12 nr/v.
130 sivua. Mk 4,90/52,-. Ranska.

Heikkoa piirrostyötä, viivankäyttö hutaistua, paikoin aivan söhryistä, virheellisiä perpsektiivejä ja vääristymiä, monotoninen 4 kuvan aukeama eikä yrittystä sommitteluun, ei todenmukaisuutta.

Tarinat ja sisältö heikkoa, juonet uskomattoman yksioikoisia ja suorastaan mahdottomia, kerronnassa silti epäjohdonmukaisuutta joka tekee seuraamisen vaikeaksi, sekoittavia hyppäyksiä. Kieli on kotalaisen korrektaa, paikoin virheitä, pyrkimystä jäyhään "vanha-veikko" -tyyliin, jonka pitäisi kait lisätä sotilaallista makua.

Sisällön mustavalkoisuus Korkeajännityslehdistä räikein, sotarailun ylistyslaulua, saksalaisten ja japanilaisten mustamaalaus yliverstaista.

Agentti X9

Rikossarja

Semic Press. Mv, n. B 5. nr/v.
98 sivua. mk 6,50/,-. USA,
Ruotsi.

Keskitasoista piirrostyötä, sekä aikakauslehti- että sanomalehtisarjoja, joista jälkimmäiset parantavat lehden ilmettä, aikakauslehtisarjoissa on yritystä sivukonaisuuksien sommittelussa, sanomalehtisarjoissa paikoin korkeata graafista tasoa.

Tarinat ja sisältö heikkoa, pitkäpiimäisiä rikostarinoita, joita piirrostyö yksin vie eteenpäin, sanomalehtisarjat paikoin jähkääviä. Kieli on huolekasta, mutta ripeän toiminnan typistämässä.

Väkivaltaa paikoin lähikuviissa ja nopeiden liikejakojen motiivina, yleisilme ei kuitenkaan väkivalalla herkkuteleva, sanomalehtisarjojen salapoliisi- ja agentti-hahmot ovat omalla tavallaan jo persoonallisuuksia, miesten maailmassa naiset ovat vain kauniita koristeita, maailmankuva on amerikkalainen.

Aikuisten sarjakuva

Seksisarja

Lukemisto Urkki Lektyr. Mv, A 5.
12 nr./v. 108 sivua. Mk 7,90/86,-.
Italia.

Heikkoa piirrostyötä, toisaalta ammattitaitoisesti tehtyä liukuihinätyötä, toisaalta uskomattoman tökeröä ja hutaistua, seksi-kohtauksissa paikoin yritystä perättäisten kuvien dynamiikkaan, tekstaus on vaikeaselkoista.

Tarinat ja sisältö lähes huonoa, juonet sovitettu yhteen seksikoh- tausten ympärille, joita sinänsä on riittämiin, ei lainkaan luonte- vaa vaan töksähtelevää kerron- taa, sarjan henkenä on koota yhe- teen myyvimät asiat episodeina, kasata ne juonen puitteisiin ja piirrättää halvalla. Kieli töksäh- televää, virheitä tavuajoissa, pai- koin karkeata alatyylillä.

Seksisarja, jossa ei ole hiventä- kää eroottista jännitettä vaan pelkkää kalseaa pornoilua, tylsää ja asenteellista, naisen alenta- mista objektiksi, mutta myös sek- sinaaraaksi. Lehdessä puuttuvat kaikki alkuperäistiedot.

Aku Ankka

Eläinsarja

Sanoma. 4-väri, B 5. 52+1 nr/v.
32 sivua. Mk 2,10/118,-. Tanska,
Italia, USA, Hollanti.

Keskinkertaista piirrostyötä, muutamien taiteilijoiden työ nostaa tasoa huomattavasti (lähinnä 1950-luvun sarjojen uusinnat), taitollisesti ei mitään ansioita useimmissa sarjoissa, mutta ilmeissä on persoonallisuutta, eläinhahmot ovat hauskoja ja iskeviä, väritys paikoin tukee paikoin pilaa kaiken tuhrisuudellaan, asemoinnissa toivomisen varaa.

Tarinat ja sisältö keskitasoista heikompaa, yleensä vain 1950-luvun uusinnossa juonellista sisältöä, parhaimmillaan sarjoissa hyvän perhesarjan tuntu, paikoin hyvää fantasiaa, hahmoilla on persoonallisuutta mutta liian paljon ratsastetaan puhkikuluneiden vanhojen ideoiden varassa, murehtien todettava etäisyys matkittuun 1950-luvun tasoon. Kieli on korrek-tia.

Sisällössä paljon yhdenmukaisuutta, asenteet ja arvot paljolti amerikkalaisia.

Bobo

Lastensarja

Semic Press. 4-väri, B 5. 8 nr/v.
34 sivua. Mk 4,-/25,-. Ruotsi.

Keskitasoista heikompaa piirrostyötä, kuvien ansio on selkeys ja vä-rityskin on selkeästi pintoja täy-dentävää, pienimmille tarkoitettu-sa lehdessä ei näy kuvakulmia ja montaasia paljonkaan, mutta ei liene tarpeenkaan, hieman varttu-neemmat tekniikan puute varmaan vierottaa. Taustoja ja maisemia-kin on kuvattu.

Tarinat ja sisältö keskitasoista, on pyrkimystä opettavaisuuteen, paikoin söpöilyä, jonka lapsikin saattaa tajuta perinnäiseksi ja naiviksi. Kieli oikein hyvää ja kaunistakin. Juonissa on kaiken kaikkiaan nokkeliakin käänteitä.

Veikeät hahmot lienevät mukavia samastumiskohteita, fantasiatarinoilla ei tunnu olevan yhteyttä todellisuuteen, mutta väkivallattomat toimintamallit ovat plussaa.

Urheilusarja

Semic Press. Mv, B 5. 20 nr/v.
52 sivua. Mk 4,30/64,-.
Englanti, Ruotsi.

Heikkoo piirrostyötä, viiva tuhuista ja sivutaitto aivan liian ahdasta, huonolla paperilla lie-
nee osuutensa silläkin, sarjat
voivat olla mustavalko-versioita
värisarjoista, vauhtia vaativa ai-
hepiiri paljastaa räikeästi tai-
teilijoiden tietämättömyyden sar-
jakuvatekniikasta, vanhentunutta-
kin tyyliäkin vaikka koko antaisi
tilaa ja mahdollisuuksia. Mukana
suomalaisen taiteilijan töitä.

Tarinat ja sisältö heikkoo, juo-
nien hyvä perusidea on pilattu on-
nettomalla kerronnalla, liian
osoittelevaa ja toimintaan keskit-
tyvää vaikka kuvakerronnan heikko
laatu ei sitä kestä. Kieli on
moitteetonta mutta puisevaa.
Urheilu aihepiirinä on sinänsä ai-
van mainiota, hyvää yritystä myös
yhdistää urheilu- ja seikkailusar-
ja. Miehet ihanteet työntävät
tunteet roskalaatikkoon.

Coyote

Lännensarja

Nykylehdet. Mv, n. A 5. 12 nr/v.
96 sivua. Mk 5,-/60,-. Italia.

Keskitasoista heikompaa piirrostyötä, kuvat ovat selkeitä mutta sivu-
taitto ahdasta ja ilmeetöntä, ei
jatkuvuutta liikkeessä, tekstaus
on välttävää mutta paikoitellen
vaikeaselkoista.

Tarinat ja sisältö huonon alapuo-
lella, juonet ovat siekailematon-
ta toimintaa tauotta ja vaila sy-
vyyttä, kaikki rakentuu väkivallan
ja eritoten kostoajatusten varaan.
Kieli on huonoa, taivutusvirheitä
siellä täällä, myös alatyylisiä pai-
koin.

Lehden kohdalla ei moraalista juu-
ri voi puhua, sankarin elämänteh-
tävänä on tappaa ja skalpeerata
intiaaneja, nämä ovat pelkkiä
eläimiä kun taas naiset näkyvät
olevan joko huoria tai roistoja,
väkivallan ja herkkuttelevan raa-
kuuden kuvailu on uskomatonta.

Frendi

Nuorisosarja

Semic Press. Mv, n. B 6. 10 nr/v.
82 sivua. Mk 4,30/34,-. Ruotsi.

Heikkoja piirrostyötä, sarjakuvatyyliseksi sopimatonta mainosmiehen tehtailemaa jälkeä, pitäydytään kasvoja kokovartalokuviin, jatkuvuudesta ei ole tietoaakaan, sivutaitoilla kuitenkin on saatu aikaan vaihtelua, viivankäyttö on letkeä mutta lopputulos on tyhjää.

Tarinat ja sisältö heikkoja, juonet ovat tyhjääpäiväisiä ja näennäisongelmille rakentuvia, kuitenkin mukana opetusnäkökohdankin sisältäviä tarinoita. Kieli on korrektia mutta puisevaa kirjakieltä. Vain dialogi vie juonta eteenpäin.

Malliasettelu kovin selkeä: ulkonäkö on tärkeintä ja suosittuna oleminen, korkea elintaso ja hauskanpito ovat etusijalla. Lehdessä on nuortenpalstoja ym.

Hevoshullu

Urheilusarja (hevossarja)

Semic Press. 4-väri, n. B 5.
18 nr/v. 50 sivua. Mk 3,90/58,-.
Suomi, Ruotsi.

Keskitasoista parempaa piirrostyötä, oikein hyvää eläinkuvausta mutta ihmiset ovat hiukan stereotyyppisiä, sivukokonaisuuksissa aivan erinomaista tekniikkaa, ilmavaa ja yllätyksellistäkin, värit on elävää ja tunnelmialuovaa, taustat ovat hudeellisia.

Tarinat ja sisältö keskitasoista, juonissa on yrittystä eroon liian yksinkertaisista hevostekijöistä mutta hieman sovinnaiseksi kaikki jää, virkeät käänteet pitävät onneksi turhan hevosromantiikan poissa. Kieli on moitteetonta.

Hyvä esimerkki väkivallattomasta jännityksestä, työn arvostaminen ja pitkäjänteisyyden idea ovat kiitettäviä asenteita.

Hopeanuoli

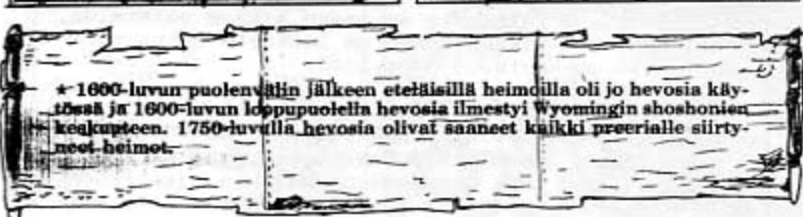
Lännensarja

Lehtimiehet. 4-väri ja Mv, n. B 5.
26 nr/v. 66 sivua. Mk 3,90/76,-.

Heikkoa piirrostyötä, huono painotyö häivyttää viivan mustavalkosarjoista ja sotkee ne nelivärisarjoissa, ruutukoko on turhan pieni ja piirrostyö yleensäkin puisevaa tietolaatikoiden tunkeminen joka väliin rikkoo sivukokonaisuuksia, värit sen sijaan on tavattoman onnistunutta sävyiltään, erittäin harmaasta.

Tarinat ja sisältö heikkoa, juonet ovat loppuunkuluneita lännentarinoita vaikka paikoitellen voi aavistaa pyrkimyksen jonkinlaiseen realismiin, vakavat asiavirheet vievät uskottavuutta tiedon jakoon pyrkivältä lehdeksi. Kieli on korrektia, mutta tarpeettoman suppea, intiaanien jähkää sanailuako muka?

Intiaanitietouden jako sinällään on positiivista, mutta tässä lehdessä se on monasti siikkaa näennäistietoa, sirpaleita ilman kokonaisuuteen liittyvää yhteyttä.

* 1600-luvun puolenvälin jälkeen eteläisillä heimoilla oli jo hevosia käytössä ja 1600-luvun loppupuolella hevosia ilmestyi Wyomingin shoshonien keakupteen. 1750-luvulla hevosia olivat saaneet kaikki preerialle siirtyneet heimot.

Ilmojen korkeajännitys

Sotasarja

Semic Press. Mv, n. A 5. 12 nr/v.
66 sivua. Mk 3,60/38,-. Englanti.

Keskitasoista heikompaa piirrostyötä, melko ilmavaa ja yksittäisessä kuvassa yrittystä sommitteluun mutta heikko painotyö pudottaa viivoja, muutaman kerran poikettu 4 kuvan aukeamatahdista mukavin tuloksin, tekninen tarkkuus miellyttävää.

Tarinat ja sisältö heikkoa, juonet ovat tyhjämpäiväisiä ja rakentuvat vain taistelun ja monasti puhkitutun psykologisen "jännitteen" varaan. Kieli on moitteetonta, mutta muutamat asiavirheet häiritsevät. Tyypillisiä sotasarjan klišeitä pelosta ja sen voittamisesta, kunniasia ja johtajuudesta.

James Bond

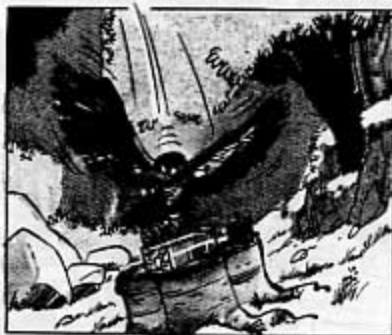
Rikossarja

Semic Press. Mv, n. B 5. 4 nr/v.
50 sivua. Mk 3,90/ Englanti.

Keskitasoista heikompaa piirrostyötä, sanomalehtisarjoista uudelleen-kootut jaksot ovat iluvia ja kuvakulmiltaan vaihtelevia, muutamia hyviä nopean toiminnan jaksoja, kuitenkin heikko painotyö vesittää kaiken syömällä viivoja, myös aivan suttuisia sarjoja on, tekstaus on vain välttävää.

Tarinat ja sisältö keskitasoista heikompaa, sama kahtalaisuus kuin piirrostyössäkin sillä joissakin tarinoissa jännitys kohoaa tasaisesti ja uskottavasti, kun taas aivan tylsääkin täytetarinaa löytyy. Kieli on suppeaa, mutta paikoin selvää yritystä huumoriin.

Perinteisen agenttisarjan miinuspuolia ovat väkivalta, sovinnismi ja räikeä kommunisminvastaisuus, kahta ensimmäistä löytyy tästäkin lehdestä.

Jippo

Seikkailusarja

Lehtimiehet. 4-väri, n. A 4. 24 nr/v.
62 sivua. Mk 6,95/11,90/kk.
Ranska, Englanti.

Hyvää piirrostyötä, sekä seikkailu-että pilasarjoissa, paikoitellen väritys pilaa ohutviivaista työtä, mutta dynamiikka on hyvää ja aukeamaleikki paikoin rohkeatakin.

Tarinat ja sisältö keskitasoista, pilasarjojen huumori on näppärää mutta seikkailusarjojen meno hiukan totista vaan kiinnostavaa sentään, juonen vauhti säilyy piirrosten kautta. Kieli on moitteetonta, vaikka kovin suppea ja tasahar-maata.

Pilasarjoissa on paikoin liikaa vahingoniloa ja piiloväkivaltaa, seikkailusarjojen toimintajaksoissa väkivalta motivoituu hyvin ajan henkeen. Lehden tavaraliitteet tulevat loppumaan.

John Carter

Seikkailusarja

Lehtimiehet. 4-väri ja Mv, B 5.
12 nr/v. 32 sivua. Mk 3,80/45,-.
USA.

Lähes erinomaista piirrostyötä, viivan jänteisyys, taitto ja sommittelu yksittäisestä kuvasta aina sivu- ja aukeamakovonaisuuksiin asti elokuvamaisen kiitetävää sarjakuvatekniikkaa, yksityiskohtia on paikoin liikaakin, väritys on paikoin hyvin korostavaa ja tukevaa mutta joskus sekottavaa.

Tarinat ja sisältö heikkoa, juonet ovat silkkaa toimintaa ja vauhtia taistelusta taisteluun, mielikuvitusolennot ovat pelottavia mutta istuvat hyvin kokonaisuuteen, huumoriakin mahtuu hiukkanen mukaan ja tieteiskulissit ovat mahtavia. Kieli kuitenkin on yksitotista ja vivahteetonta. Tarinat pohjautuvat E.R. Burroughsin Mars-sarjaan.

Väkivalta tuntuu olevan itsetarkoituksellista monessa kohtauksessa ja henkilöt jäävät persoonattomiksi, naiset esiintyvät paljolti seksikkäinä koristeina.

Korkeajännitys

Sotasarja

Semic Press. Mv, n. A 5. 24 nr/v.
66 sivua. Mk 3,60/69,-. Englanti.

Heikkoa piirrostyötä, ohutta ja vähimpään tarvittavaan jäävää, aukeamalla ainaiset 4 kuvaa eikä tästä ole poikkeusta.

Tarinat ja sisältö heikon alapuolella, juonet rakentuvat sodan välttämättömyydelle ja ovat yksittäisiä episodeja vailla todellisuuspohjaa, usein sekoitettu mukaan mystiikkaa ja uskomatonta asetekniologiaa, vauhti on pääasia ja ihmiskuvaus jo aivan legendaarisen stereotyyppistä. Kieli on korrektia mutta suppeaa, paikoitellen rehvästelevää ja kärkeää tyyliä.

Asenteet ovat historiaan jähmettyneet, miesihanteet ovat sotaisia ja vaativia, väkivaltaiset kohtaukset ovat kärsineet inflaation.

Lännen korkeajännitys

Lännensarja

Semic Press. Mv, n. A 5. 12 nr/v. 66 sivua. Mk 3,60/38,-. Englanti.

Keskitasoista piirrostyötä, vankkaa ja paikoin ilmavaakin perinteistä lännentyyliä, yritystä kaivata pienen sivukoon rajoituksia kuvakulmien vaihtelulla, painoasussa on paikoin toivomista.

Tarinat ja sisältö heikkoa, lännen rikossarjat ovat kovin pitkäpiimäisiä, ei omaperäisyyttä eikä tuntuu epookkiin saati sitten dokumenttia, henkilökuvauksessa hiven persoonallisuutta. Kieli on moitteetonta, mutta sitä on liikaa, väsyttävyyteen asti.

Mustavalkoista jakoa hyvin ja pahoihin lännenmiesten maailmassa.

Lännentie

Lännensarja

Semic Press. Mv, A 5. 12 nr/v. 98 sivua. Mk 4,50/45,-. Italia.

Hyvää piirrostyötä, laadukasta ja ennen kaikkea persoonallisen pirteää sarjakuvataidetta, jossa taiteilija taidolla käyttää taittoa ja sommittelua, perspektiivikuvottelua, valon ja varjon painotusta sekä mainioita kasvotyyppejä.

Tarinat ja sisältö keskitasoista, yksinkertaisiin perusjuoniin on saatu tukevuutta ja tunnelmaakin sivupolvilla, dokumenttiakin mahtuu mukaan. Kielessä on yritystä persoonallisiin äänenpainoihin, käännös sinänsä moitteetonta.

Rivakat seikkailut korostavat miehisii ihanteita, rohkeutta ja kovuutta, mutta myös moniarvoisuutta, intinaanitaitoja, väkivaltaa paikoin näyttävästi, mutta kuitenkin perustellusti.

Maailman vahvin nalle

Lastensarja

Lehtimiehet. 4-väri, n. B 5.
12 nr/v. 34 sivua. Mk 3,50/42,-.
Ruotsi.

Keskitasoista piirrostyötä, kuvat ovat selkeitä, hahmot herttaisia ja tunnistettavia eläimiä, sympaattisia, kovin dynaamista kuvataitumaa ei pienimmille tarvitakaan, värit on selkeästi pintoja täyttävää.

Tarinat ja sisältö keskitasoista, juonet faabelinomaisia, joskus fantastisia sivujuonia mutta rauhallisesti ja selkeästi eteneviä. Runsaasti hauskoja ja kekseliäitä yksityiskohtia, aikuisesta monasti aika yhdentekevää. Kieli on moitteetonta.

Moraali on kiitettävää sillä seikkailujaksoissakin vältetään väkivaltaista ratkaisua ja fantasiasta palataan maan pinnalle, toverihenkeä korostetaan.

Masi

Pilasarja

Semic Press. 2-väri, n. B 5. 8 nr/v.
34 sivua. Mk 3,90/25,-. USA.

Keskitasoista piirrostyötä, hyvillä iskevillä tyypeillä miehitetty amerikkalainen pilasarja, tehokeinoja ennenkaikkea ilmeet, sanomalehtisarjan tapaan niukasti jatkuvuutta yli 3-4 kuvan, taitossa häiritsee episodin vaihtuminen keskellä sivua samoin kuin huolimaton toimitustyö, kömpelö versaalitekstien tekstaus ja tehosteäänien ruotsalaisuus, haileva punainen lisäväri tukee, mutta on silti ellottava.

Tarinat ja sisältö keskitasoista, sarjat toimivat ennenkaikkea dialogin varassa, joka on hyvin lyhyttä ja nasevaa lajille tyypillisesti.

Sanomalehtipilasarja rakentuu yleensä juuri kliseille ja vakiotyypeille, mikä tuo indoktrinaation (piilolaikutuksen) vaaran asenteiden osalta kuvaan, ihanteet heijastelevat amerikkalaista elämäntapaa ja kritiikkiä sitä vastaan on hyvin leppeätä, aivan tylsiäkin piloja löytyy.

Kannen alla häpeä voitti Moffatin pelon.

En ole sankari, mutta nuo pojat eivät saa nauraa minulle!

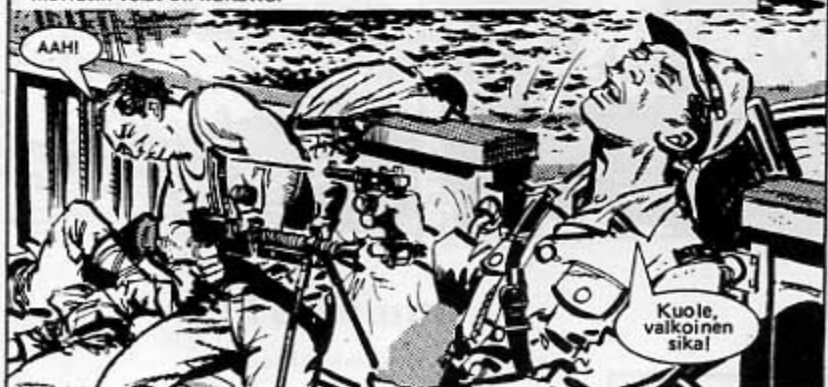
Puolustus horjui jo Moffatin puuttuessa peliin.

Pelkuri? Minä näytän heille!

Mutta kuoleva japanilainen upseeri laukaisi viimeisin voimin pistoolinsa, ja Moffatin velat oli kuitattu.

AAHI!

Kuole, vaikoisin sikä!

Hyökkäys oli torjuttu. Mutta nyt vihollinen muutti taktiikkaa.

Merten korkeajännitys

Sotasarja

Semic Press. Mv, n. A 5. 12 nr/v. 66 sivua. Mk 3,40/38,-. Englanti.

Heikkoo piirrostyötä, jäykkä ja ontuva työ on paremminkin kuvasarja kuin sarjakuvaa, kuvakohtainen viiva on yksitoikkoisen hutaistua ja eritoten henkilöt kuin samasta muotista.

Tarinat ja sisältö heikon alapuolella, suurbrittiläisen propagandan ymmärtäisi sodan aikana mutta nyt ja Suomessa? Juonet ovat pelkkää vauhtia ja taistelua täynnä uskomattomassa tempossa, vauhtia ainakin riittää. Kielestä löytyy virheitä. Sotasarjoista yleensä tuntuu uskotavuus puuttuvan, tässä lisäksi runsaasti rasismia suhteessa japanilaisiin, ylenpalttisesti väkivaltaa ja merkittäviä arvoasenteita.

Mustanaamio

Seikkailusarja

Semic Press. Mv, n. B 5. 26 nr/v. 42 sivua. Mk 3,90/75,-. Ruotsi, Englanti, USA.

Keskitasoista piirrostyötä, vaihtelevantasoisilla sarjoilla haittana millä liian ahdas ruutukoko muuten hyvää dynamiikkaa työstämässä, millä taas suttuiseksi mennyt painojälki, nimisarjoissa on yritystä kuvakulmien käytössä ja myös ilmeissä, eritoten on mainittava pyrkimys historialliseen teemaan.

Tarinat ja sisältö keskitasoista, tässä on huomattava ruotsalainen käsikirjoitus periamerikkalaisessa sarjakuvassa, nimisarjassa aihe ja juonenkäsittely tavanomaista mutta viitteet todellisuuteen piristävät. Myös synkkää ja vivahteetonta lännensarjaa on mukana. Kieli on tavanomaista mutta paikallisväreä yritetään paikoin vieraskielisillä sanoilla.

Vaihtelevantasoisista kaikenkaikkiaan, myönteistä seikkailusarjaa eritoten asenteidensa puolesta, vaikka väkivaltaa paikoin näytetäänkin, toisaalta pitkäpiimäistä ja sellaisena tyhjää lännentemmelystä. Ilahduttavaa on kaikkien taiteilijoiden mainitseminen nimeltä.

Nakke

Eläinsarja

A-lehdet. 4-väri, B 5.
50 nr/v. 32 sivua. Mk 2,50/85,-.
USA.

Heikkoo piirrostyötä, laatu vaihtelee lehden sisälläkin, parhaimmat jaksot ovat selkeitä ja hahmot hauskoja, väritys on selkeää, kuitenkin yleisilmeeltään lehti on nimisarjan osalta mekaanista, tehtaitua jälkeä, dynamiikkaa ei sivujen puitteissa ole yritetty vaan tyyli on pilasarjanomaista.

Tarinat ja sisältö huonoa, huumori on väkinäistä, tilannekomiikka useimmiten aivan tyhjää ja itse asiassa väkivallalle rakentuvaa, juonet ovat puhkikuluneita ja tylsistyttyviä. Kieli on pilasarjamaisen suppeata.

Monet lehden hahmoista olivat muinoin hyvinkin persoonallisia otuksia, alamäki on vielä selvempää kuin Aku Ankan kohdalla, klassikkousinnat ovat lehden ainoata antia, kokonaisuus harmitonta mutta tyhjää.

Nonstop

Seikkailusarja

Yhtyneet Kuvalehdet. 4-väri, n. A 4.
Lopetettu helmik. 1979. 46 sivua.
Mk 7,90/89,-. Ranska, Belgia.

Hyvää piirrostyötä, vaikka lehden numerot edustavat hyvinkin erilaisia tyyliä ja aihepiirejä on kuvakulmien käyttö järjestään vaihtelevaa, perspektiivin ja tilan käyttö yleensäkin hyvää ja väritys useimmiten erinomaista, tieteissarjoissa kekseliäitä hahmoja ja vauhtijaksoissa taas siekailematonta menoa. Tekstaus on kohtalaisen hyvää.

Tarinat ja sisältö hyvää, kokonaisen kirjan mittaisinkin tarinat pysyvät hyvin koossa ja jännitys säilyy loppuun asti, yleisilmeeltään monet tarinat ovat paremmin kuin hyvää sarjakuvaviihdettä kuin -taidetta. Kieli on poikkeuksetta huolellista ja tyyllillisestikin kunnianhimoista.

Lehtisarjassa näkyvät epätavallisen monia naisia ja tyttöjä sankarin roolissa, useat seikkailusarjat olivat huumoriviritteisiä. Jokainen numero sisälsi yhden kokonaisen sarjakuvan.

Ohukainen ja Paksukainen

Pilasarja

Lehtimiehet. 4-väri, B 5. 12 nr/v.
32 sivua. Mk 3,50/42,-. Espanja.

Lähes huonoa piirrostyötä, puutteiden joukosta pistävät silmään huono sommittelu, viitteelliset taustat, yksitoikkoisuus kerronnassa, erittäin heikko väritys ja päällepänteeksi kehnoin asomointi.

Tarinat ja sisältö huonoa, lehden sarjoilla ei ole kertakaikkiaan mitään tekemistä ulkonäköä lukuunottamatta alkuperäisten Laurelin ja Hardyn elokuvahuumorin kanssa, huumori on teennäistä ja komiikka surkeata, kokonaisuus on sanalla sanoen typerää. Kieli on moitteetonta vaikka suppeaa.

Koko lehden huumori on sangen arveluttavaa pohjateksaan vain kiusaamiseen ilman syytä, lehdet ovat Ohukaisen ja Paksukaisen nimien väärinkäyttöä, ja miksi heille muuten on piirretty vain neljä sormea?

Pellefantti

Lastensarja

Lehtimiehet. 4-väri, n. B 5.
12 nr/v. 34 sivua. Mk 3,50/42,-.
Ruotsi.

Heikkoa piirrostyötä, tässä on hyvä esimerkki piirrostyön taantumisesta piirtäjän vaihduttua (aiemmin sarjaa piirsi sen keksijä Rune Andréasson), kuvat ovat paikoin selkeitä, paikoin on huono asomointi tehnyt kaiken suttuiseksi, kompositio sinänsä huolimaton, rajaukset ja kuvakulmat aika satunnaisia, väritys pelastaa selkeydellään mitä pelastettavissa on.

Tässä on!

VIUUHH

AAGH! Käytti vähän järkeä!

LOISKIS!

En tarkoittanut HEITÄ, vaikka sanoinkin niin.

Aha.

Tarinat ja sisältö heikkoa, juonet ovat todella tyhjämpäiväisiä ja teennäisiä, ennen kaikkea paikallaan junnaavia, satuhenkä ei ainakaan ole vaikka on kyse leikkikalujen elämästä, huumori on väkinäistä. Kieli on väkivästyä sarjan henkeä.

Moraali on sangen arveluttavaa, perusasenne on koko ajan negatiivinen, kiusanteko on huumorintajun osoittamista, tyhmyys on rangaistavaa ja lehden sankari on ylpeä ja nokkava, oikeudenmukaisuuden kanssa on niin ja näin. Ei voi suositella lapsille.

Pinocchio

Lastensarja

Semic Press. 4-väri, n. B 5.
12 nr/v. Mk, 3,90/,-. Italia.

Lähes huonoa piirrostyötä, taustoja ei ole, kuvakoko ja sommitelu eivät ole järjellisessä suhteessa juonenkulkuun, värienkäyttö on summittaista vaikka skaa-la onkin sinällään miellyttävä, hahmoissa erottaa selviä Disney-plagiaatteja, tekstaus onnistuu näyttämään tuhruiselta vaikka on suurikokoista.

Tarinat ja sisältö huonoa, lehdes-
sä on jatkosarjoiksi päätetty
liian pitkä tarina. Aihe on aivan
sopimaton sinälläänkin sillä
Collodin Pinocchio on vanhan ajan
pelottelutarina parhaaseen Grimmin
tyyliin, Italiassa tarinan raakuu-
det saattavat mennä commedia dell'
arten siivellä muttei meillä, kie-
li on suppeata ja dialogi kauheata
niinkuin tapahtumatkin
Epätavallisen räikeä tapaus, kansi
mainostaa perheen pienimmille leh-
teä, joka on raakuudessaan ja lap-
selle käsittämättömässä absurdissa
julkmuudessa vailla vertaa. Ei voi
mitenkään suositella lapsille.

Keskitasoista piirrostyötä, lehdes-
sä on eritasoisia ja -tyylisiä sar-
joja, joista muutamat sanomalehti-
sarjoista leikellen toimitettu,
paikoitellen hyvinkin tyylikästä
vaikka niukkailmeistä ihmiskuvaus-
ta, paikoin kuvakulmin lennokkaak-
si tehtyjä toimintakohtauksia, sil-
ti on sekaviikin sivukokonaisuuksia
häiritsemässä.

Tarinat ja sisältö keskitasoista,
tasoa laskevat täytepaloiksi tar-
koitetut pikkusarjat, seikkailu-
sarjat on juohevasti kerrottu pu-
humattakaan perhesarjaa tyyllii-
sesti lähestyvistä sarjoista,
joissa ihmiskuvaus yllättäen nou-
see tärkeimmäksi. Kieli on niuk-
kaa varsinkin toimintajaksoissa.

Asenteita löytyy monenlaisia, jot-
ka ehkä tasapainottavat toisiaan:
on väkivaltaista agenttitoimintaa
mutta myös psykologista otetta elä-
män oikeisiin arvoihin, jet setin
tyhjänpäiväisen tuhlailun kuvai-
lua mutta myös väkivallattomia rat-
kaisuja, stereotyyppistä naisku-
vausta ja yritystä paikallistvärin
luomiseen ympäristöissä.

Pyhimys

Seikkailusarja

Semic Press. Mv, n. B 5. 8 nr/v.
66 sivua. Mk 4,30/25,-.
Englanti, Espanja, USA.

Rooke-Sedän taskulehti

Eläinsarja

Sanoma. 4-väri, n. B 6. 6 nr/v.
100 sivua. Mk 4,95/32,-.
USA, Italia.

Keskitasoista piirrostyötä, kuvat ovat selkeitä ja niistä kyllä tunnustaa Disney-hahmot, mutta usein kovin etäällä ollaan 1950-luvun huipuista, sivutaitto eritoten on tylsä ja taustoja ei ole lainkaan, värit on keskitasoista ja ehkä turhan raskasta, mutta asemointi on erinomaista, kiitokset kirjapainolle. Tekstaus on mallikelpoista.

Tarinat ja sisältö keskitasoista heikompaa, juonien taso vaihtelee joten joukossa on pari hyvän perhesarjan ituakin, valtaosa on kuitenkin irti kaikesta todentunnusta.

Eivät nämä taida mitään painajaisia aiheuttaa, mutta eipä sitten ole paljon pureskeltavaakaan, yhdenkevä tasapaksua tilannekomiikan yrittystä.

TUPU JA HUPU SIIVOAVAT
ENSIMMAISEN KERROKSEN
HUONEET, LUPU HUOLEHTII
KEITTIÖSTÄ JA...

Siivet

Sotasarja

Semic Press. Mv, n. A 5. 12 nr/v.
66 sivua. Mk 3,60/38,-. Englanti.

Keskitasoista piirrostyötä, itse asiassa huolellista ja pätevääkin, on yksityiskohtien runsautta ja sivukokoa mukavasti avartavaa tilantuntua, saatu aikaan perspektiivillä, kokosivun kuvat rikkovat yksitoikkoisen rytmin.

Tarinat ja sisältö heikkoa, juonet pelkkää sotimista ja paremmuuden näyttämistä, tarkoin piirretyt lentokoneet tuovat tukevuutta ilmaisuun, ihmistyypit ovat kovin puhtaita tyyppejä. Kieli on sotasarjoille ominaista suppeata ja hiukan alatyylisää, jäyhän töksähtelevää.

Ei kovin räikeätä saksalaisvihaa, mutta kyllä ilmojen herrasmiestenkin keskuudessa toiset ovat hyviä ja toiset pahoja.

Stravolta

Nuortensarja

Lukemisto Urkki Lektör. Mv, n. B 6.
12 nr/v. 106 sivua. Mk 7,90/86,-.
Italia.

Lähes huonoa piirrostyötä, salama-
vauhdilla markkinointituotteeksi rus-
tattu tekele, jossa jonkinmoinen yh-
dennäköisyys tunnetun nuorisoidolin
kanssa lienee pääasia, tasaiset 4
kuvaa aukeamalla, sarjakuvasta ei
voi puhua, tekstaus hyvää.

Tarinat ja sisältö huonoa, väkisin
elokuvien varaan rakennettuja usko-
mattoman naiveja tarinoita. Ne on-
nistuvat olemaan päällepäätteeksi
katkelmallisia tv-sarjan tapaan.
Kieli on suoraan sanoen ronskin
törkeätä ja replikointi erittäin
huonoa.

Minkälaisia ovat tämän lehden ihan-
teet? On osattava heittää muovilau-
tasta ja tanssia upeasti diskossa,
lisänä ripaus kaksinaismoraalia
italialaiseen tyyliin ja amerikka-
laisen tv-sarjan melodraamaa.

Tarzan

Seikkailusarja

Lehtimiehet. 4-väri, n. B 5.
12 nr/v. 50 sivua. Mk 3,90/49,-.
USA.

Heikkoa piirrostyötä, kahdenlaista
työtä joista alkuperäistä Burne
Hogarthin Tarzan-hahmoa plagioiva
saa paikoin aikaan mukavia kuva-
kohtaisia sommitelmia mutta aukea-
manteko ei enää onnistu, toiset
luonnostellut Tarzan-hahmot
ovat aivan mielenkiinnostomia vä-
rityksen vielä tuhatessa häirivi-
vät, paikoin on ilmeviä taustoja.

Tarinat ja sisältö heikkoa, monet
ovat puhkikuluneita ja tyhjiä,
joistakin modernisointityrityksistä
huolimatta joukossa paljon rasis-
mia, ihmiset ovat stereotyyppisiä
ja kieli viidakon kovien lakien
tyypistämää, vesitettyä Burroughsia
ja Hogarthia.

Viidakon maustekimppu eli nippu
asenteita ja taistelukohtauksia il-
man sen syvällisempiä syitä.

Tarzanin poika

(ent. Korak)

Seikkailusarja

Lehtimiehet. 4-väri, B 5. 12 nr/v.
32 sivua. Mk 3,80/42,-. USA.

Lähes huonoa piirrostyötä, monien eri taiteilijoiden töitä, joista monet aivan ala-arvoista sivuntäyt-
töä. Tarzan-plagiaateissa sentään
rytmikkaita sivuja, väritys epä-
loogista tahrojen levitystä aina
puhekupliin saakka.

Tarinat ja sisältö huonoa, ala-ar-
voista sotkua, jossa on metafysiik-
kaa, demoneja ja muita kummajaisia,
seikkailuepisodit pitkävetisiä ja
aivan epäuskottavia, jutut ovat
avuttomia kyhäelmiä. Kieli on vas-
taavasti aivan hämmästyttävän al-
keellista.

Paljonkaan asiasisältöä ei siis
ole, taistelukohtauksia sen si-
jaan runsaasti lähes ainoana sil-
mänilona.

Korak ja Nkima hyppäävät
jyrkänteeltä jokeen.

Teräsmies

Seikkailusarja

Semic Press. 4-väri, n. B 5.
12 nr/v. 34 sivua. Mk 4,30/39,-.
USA

Keskitasoista parempaa piirrostyötä, hiukan epätasaista mutta yleensä pikkutarkkaa kuvakohtaisesti ja eritoten sivu- ja aukeamataitaiton suhteen erinomaista sarjakuvatekniikkaa, paikoin kuvakoko on hiukan pieni ja väritys paikoin turhan laimeaa, perspektiivikeinottelu joskus liiallista ja täytteen tuntuista.

Tarinat ja sisältö heikkoa, juonet yhden tekeviä supersankarien vauhtitarinoita monasti hysteerisin piirtein, hyviä irtotoideoita siellä täällä mutta kokonaisuus usein ikävästi katkeileva, kieli selvästi puutteellista.

Supersankarit ovat todellisia stereotyyppisiä, väkivaltaa on liiaksi, se toimii monasti ainoana tarinan eteenpäinviejänä.

Tex Willer

Lännensarja

Semic Press. Mv, n. A 5. 12 nr/v.
128 sivua. Mk 4,50/49,-. Italia.

Keskitasoista piirrostyötä, hyvää mutta kovin perinteistä lännen-tyyliä, ahdas ruutukoko haittaa mutta dynamiikka korvaa sen, kuvakulmien käyttö mukavaa, taustoja kaipaasi enemmän, ladottu teksti pistää silmään.

Tarinat ja sisältö keskitasoista heikompaa, juonet perinteistä lännentarinaa monine kliseineen, ylivoimainen sankari ja kunniamattona konnia, silti juohevasti kerrottua. Kieli on yllättävää alatyylillä ja sopimattoman rehvasta kirouksineen, dialogi melko puisevaa muuten.

Väkivaltaa on paljon vaikka melko steriilisti kuvattuna.

Tumac

Seikkailusarja

Semic Press. Mv, n. B 5. 12 nr/v.
66 sivua. Mk 4,-/42,-.
Suomi, Ruotsi, Espanja.

Hyvää piirrostyötä, nimisarjat kohoavat paljon lehden tasoa, henkilöissä kuitenkin persoonallisuutta, eritoten kasvoissa, nimisarjaa piirtää mm. suomalainen taiteilija, täytesarjat sen sijaan monasti aivan liian täyteen ahdettuja, dokumentaarisuuden osalta roskaa, samoin on niiden taitto ikävän kaavamainen.

Tarinat ja sisältö hyvää, juonissa samoin on jyrkkä ero nimi- ja täytesarjojen välillä, edellisissä monasti rikastava ja aito ote yhteiskuntatieteellisiin ideoihin jännittävän historiallisen kehyskertomuksen avulla, jossa mukava yksilöpohjainen kuvio kaiken lisäksi, myötätunto on alkuperäiskansojen puolella. Täytesarjoissa sen sijaan on historiallisesti epäaitoihin ympäristöihin ympätty tylsiä supersankariotteluita jonkinmoisen tiedollisen opetuksen varjolla, pelkkää huijausta.

Juonellinen monipuolisuus ja väkivallan puute erittäin miellyttävää, samoin suorastaan avartava tietoa-aines paikoin, täytesarjojen riittasointu lehdessä on räikeä.

Ufo

Tiedollinen sarja

Semic Press. 4-väri, n. B 5.
nr/v. 98 sivua. Mk 9,50/
USA.

Heikkoa piirrostyötä, suuri määrä lyhyitä episodeja, joita ei ole toteutettu sarjakuvatekniikalla vaan asettamalla kuvia pötköön, mielikuvituksettomia fantasiaolentoja ja huolimattonta dokumentointia,

ihmiset ovat perin epäpersoonallisia, väritys on huolellista standardityötä.

Tarinat ja sisältö lähes huonoa, kaikki on vain ennakkoluuloja vahvistavaa ja olemassaolevia tietoja vääristelevää sensaationhakua, episodien katkelmallisuus häiritsee lukemista, kieli on puutteellista.

Ajan hengestä poikkeavaa pelon lietsontaa, lomassa huomaa myös rasismia.

Vaaleanpunainen pantteri

Pilasarja

Semic Press. 4-väri, n. B 5.
6 nr/v. 34 sivua. Mk 3,90/19,-.
USA.

Heikkoa piirrostyötä, tuntuu että vaivaa ei oikein viitsittäisi nähdä, kun nimihahmokin on sinällään aivan mainio, muutkin hahmot paikoin hauskaasti yksinkertaistettuja, mutta kuvien välinen jännite puuttuu: vain sarja kuvia, väritys on paikoin miellyttävää murrettuine väreineen, paikoin aivan yhden-tekävää.

Tarinat ja sisältö heikkoa, ongelmaksi muodostuu liian puolitiehen jätetty absurdius ja myös ehkä sisänlämpöä jähvät viitteet dekkarielokuvien manereihin, monet tarinat ovat melko tylsiä, dialogi on lyhyttä ja yllättävän aggressiivista.

Nimihahmo toiminee paremmin filmisä kuin sarjana, monet tarinat eivät viihdytä, tehosteäänien jättäminen alkukielelle kiusaa.

Se oli myöhäistä. Irvistäen hän suuntasi lieskan japanilaisiin. Hän oli raivoissaan Morrisin juostua tiehensä jalokivi mukanaan.

Tästä saattel
Teidän takianne
saatan menettää
jalokiven!

Viidakon Korkeajännitys

Sotasarja

Semic Press. Mv, n. A 5. 12 nr/v.
66 sivua. Mk 3,40/38,-. Englanti.

Heikkoa piirrostyötä, yllättävä viivapaljous tekee epäselvän ja vaikeastiluettavan kokonaisuuden, taitto tavanomaiset 4 kuvaa aukeamalla, paikoin yritystä lähikuvien ja erikoisten pystykuvien avulla vaihteluun.

Tarinat ja sisältö lähes huonoa, sodankäynti epäinhimillisiä japanilaisia vastaan luo sangen niukat puitteet, pelkkää taistelua ja murhaamista, jonkinmoiset mystiset painotukset juonissa eivät jaksa kohota räiskeestä esiin.

Rasismi on vahvimmillaan näissä viidakkotarinoissa, stereotyyppit juhliivat, kun paha saa palkkansa.